

gjorde opmærksom paa — og det er rigtigt —, at en stor Del af dem, der melder sig for at laane, er ældre Folk, det er ikke fortrinvis unge Karle og Piger, som agter at sætte Bo. Statistikken, som fulgte med Lovforslaget ved Revisionen i 1908—09, viser, at kun $\frac{1}{4}$ var i Alderen fra 25 til 30 Aar, medens $\frac{2}{5}$ af Laansøgerne var i Alderen fra 30 til 40 Aar, $\frac{1}{4}$ i Alderen fra 40 til 50 Aar, og der var 4 pCt. over 50 Aar. Det viser sig altsaa, som alt bemærket i Dag, at det for en stor Del er ældre Landarbejdere, der melder sig til disse Jordbrug. At det vil være vanskeligt for disse at skaffe de fornødne Penge, som kræves i Henhold til dette Lovforslag, tror jeg vil være indlysende for de fleste, idet de skal være i Besiddelse af ret betydelige Beløb for at kunne overtage en Jordlod, naar dens Værdi nu gaar op til 8,000 Kr. og derover.

Der er en Ændring i Lovforslaget, som jeg savner — der savnes for Resten flere haardt tiltrængte Ændringer — nemlig i § 1, og jeg synes, at man med nogen Grund kunde have ventet, at den nuværende Landbrugsminister vilde have foreslaaet denne Ændring. Den angaar Kommissionens Sammensætning. Da Sagen sidst var til Behandling her i Tinget, gjorde den højtærede Landbrugsminister sig netop til Talsmand for, at Kommissionen skulde sammensættes paa en helt anden Maade, end det nu foreslaas i § 1. Det foreslaas, at den nu gældende Bestemmelse skal bibeholdes, og at de to Medlemmer af Udvalget skal vælges af Udsendinge fra samtlige Sogneraad i Amtsraads-kredsen, saa at hvert Sogneraad vælger 2 Udsendinge, medens Ministeren udnævner Formanden. Men da Sagen sidst var til Behandling, blev der saavel af Socialdemokratiet som af det radikale Venstre forlangt, at Kommissionen skulde sammensættes paa en anden Maade. Den højtærede Landbrugsminister gjorde sig den Gang til Talsmand for, at Husmandsforeningerne skulde vælge de 2 Medlemmer, medens Formanden fremdeles skulde udnævnes af Landbrugsministeren. En saadan Ændring savner jeg, som sagt, i det foreliggende Lovforslag, og jeg vil da meget henstille, at Udvalget tager denne Tanke under nærmere Overvejelse. Jeg kunde godt slutte mig til Tanken om, at Husmandsforeningerne fik ret udstrakt Indflydelse ved Udnævnelsen af Kommissionens Medlemmer, men skulde det ikke vinde fornøden Tilslutning, vil jeg i hvert Fald foreslaa, at der ikke bliver 2 Ud-

sendinge fra Kommunerne, men 3, idet de skal vælges ved Forholdstalsvalg, og det er dog sikkert, at Forholdstalsvalgmaaden kommer langt mere til sin Ret i det Øjeblik, det bliver 3 Medlemmer i Stedet for 2. Men jeg vil, som sagt, tiltræde den Tanke, som blev fremsat da Loven sidst var til Revision, at der bliver givet Husmandsforeningerne direkte Indflydelse ved Valget af disse Medlemmer.

Ligeledes vil jeg henstille til det kommende Udvalg at overveje, om det ikke vilde være rigtigt at foretage en Ændring med Hensyn til, hvem der har Ret til at komme i Besiddelse af et Statshusmandsbrug. Der findes i det foreliggende Lovforslag Bestemmelser herom i §§ 2 og 3. I § 2 bestemmes det, at kun Landarbejdere, Landhaandværkere, Teglværksarbejdere og Fiskere kan komme i Betragtning, men der blev i Gaar udtalt — hvad jeg ganske kan slutte mig til —, at denne Lovs fornemste Opgave skulde være at aabne Adgang for, at de, som har Kendskab til Jordens Dyrkning og er ubemidlede, kan komme i Besiddelse af den fornødne Jord paa rimelige Vilkaar, og det blev antydet, at dette muligvis kunde bidrage til at forhindre den stærke Tilstrømning af Landarbejdere til Byerne. I denne Forbindelse kunde det derfor synes mig rimeligt, at man ogsaa havde sin Opmærksomhed henvendt paa, at der ved denne Lov blev givet de Landarbejdere, som er vandret ind til Byerne, Adgang til at vende tilbage til Landet, hvilket man kunde opnaa ved at nøjes med den Bestemmelse, som findes i § 3 e., at Betingelsen for at komme i Besiddelse af et saadant Brug er, at vedkommende har ernæret sig ved Landarbejde mindst 4 Aar efter sit 18de Aar. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse vilde være tilstrækkelig. De Arbejdere, som er taget ind til Byerne for at finde Beskæftigelse, men som er blevet skuffet under deres Søgen efter Arbejde, eller i hvert Fald fast Arbejde, vilde derved faa Adgang til at vende tilbage til Landarbejdet, som de oprindelig var kendte med.

Som det ogsaa blev anført af Talere i Gaar, er der ikke i dette Lovforslag nye Principper. Det er overvejende den gamle Lov, men med de Ændringer, som er en nødvendig Følge af den Udvikling, der har fundet Sted, siden Loven sidst var til Revision. Jeg beklager dette, for saa vidt som jeg føler mig overbevist om, at hvis den nuværende højtærede Landbrugsminister skulde have fulgt sit Hjertes Tilskyn-